

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 97

číslo: 50

10. prosince 2017

Cena: 8 Kč

Nalezený hrob Jana Parkána

Bratři a sestry, Berta Mildová-Bílková, dcera sochaře Františka Bílka, která léta organizovala sociální práci v naší církvi, razila zásadu: „Zesnulé uctíváme nejlépe tím, že pomáháme živým.“ Bratr biskup Juraj na obálku kalendáře Blahoslav na rok 2016 vtiskl slova: „Co z toho, když oslavujeme veliké skutky minulosti, ale sami nepřinášíme oběti, které budou jednou hodny následování.“ Slova mému srdci blízké sestry a bratra mě inspirovala k napsání krátkého příběhu pro Český zápas.

Již více než deset let pátrám po osudech našich duchovních a laiků, kteří rozpoznali smysl oběti a položili svůj život v zápase se zvláštní mocných. Při svém badatelském putování jsem se zabýval též životem našeho jediného nacisty popraveného faráře Jana Parkána. Historici i rodina měli za to, že kolínský duchovní a katecheta Jan Parkán byl zastřelen 16. dubna 1945 v Lipsku. Když jsem v květnu 2015 na stránkách Českého zápasu na bratra Parkána vzpomínal, držel jsem se stále dosud známých faktů a svědectví pamětníků. Pak ale nabral příběh novou dynamiku a směr.

Podářilo se mi totiž vypátrat bydlíšť Parkánova syna Pavla v Liberci. Vypravil jsem se za ním do domova s pečovatelskou službou, kde jsme si společně několik hodin vyprávěli. Pavel prožil pohnutý život. Po otcově zatčení vyrůstal u prarodičů v Humpolci, kde jeho otec prožil první roky své církevní služby. Jako farářský synek, sokol a zapálený skaut si musel povinnou vojnu odkroutit u Pomocných technických praporů. Celý život potom pracoval v manuálních a dělnických profesích. Když otce pro jeho účast v domácím odbojovém hnutí nacisté zatkli, bylo Pavlovi deset let. Po válce i s pomocí mezinárodních organizací marně pátral po tátově místu posledního odpočinku. Nikdy se o něm nedozvěděl.

Naše první vzájemné liberecké setkání se pro mě stalo impulzem k novému hledání. Pomohla mi náhoda, když se na mě s prosbou o poskytnutí informací k Parkánově osobě obrátil kolega historik Lukáš

Kopecký. Rovněž on se ve své práci zabýval osudy několika popravených odbojářů v Lipsku. Přes Lukáše jsem získal kontakt na pracovníci Židovského muzea v Praze paní Magdu Veselskou a s její pomocí na německý Stadtarchiv v Halle. Po několika-měsíčním pátrání a vzájemné korespondenci se přede mnou jednoho dne rozprostřel nový příběh. Podařilo se nám totiž vypátrat, že

přemístěny na nově zbudované pietní pohřebiště pro oběti nacistu, kde jsou uloženy dodnes. První, komu jsem nově zjištěné skutečnosti telefonoval, byl syn Pavel. Pro nás oba to byl nevšední okamžik.

Příběh ale nalezením hrobu nekončí. Okamžitě jsem si začal v hlavě

Dokončení na str. 3

Jan Parkán nezemřel 16. dubna 1945. Dokonce jsem se s velkou pravděpodobností blížil k nalezení místa jeho posledního odpočinku. Nebudu zde popisovat další badatelské podrobnosti hledání. Jeho výsledek byl ale následující: Farářova poprava proběhla již 23. března 1945 v Halle. Ostatky Jana Parkána byly čtyři dny po exekuci zaregistrovány na Gertraudenském hřbitově a zpopelněny. Urna byla uložena v kůlně a poté 20. července 1945 pochována. Dne 15. listopadu 1948 byly ostatky v rámci hřbitova

Žena vysvěcená

Letos tomu bylo právě 70 let, kdy byla v Církvi československé (husitské) vysvěcena první žena-farářka. Při této příležitosti se ve dnech 23 - 24. listopadu konala na Husitské teologické fakultě UK v Praze mezinárodní konference „Žena vysvěcená“. Cílem konference o kněžském svěcení žen i o roli žen v postmoderně bylo zhodnotit podmínky a vývoj služby žen-duchovních, reflektovat jejich postavení v rámci ekumeny a diskutovat o významu jejich služby v dnešní společnosti. V sobotu 25. listopadu následovala slavnostní bohoslužba a bohatý doprovodný program v dejvickém Husově sboru a budově ÚÚR. Liturgii vedl br. patriarcha dr. Tomáš Butta se ses. emeritní biskupkou Mgr. Janou Šilerovou a farářkou dr. Lenkou Selčanovou. Dialogické kázání pak vedly ses. farářky Mgr. Jaroslava Böhmová a Mgr. Erika Oubrechtová. Podrobnější informace i obrazový doprovod ke konferenci i následnému sobotnímu programu přineseme v dalším čísle.

K druhému adventnímu týdnu

Vstupujeme do adventu, což znamená, že se chceme setkat s Ježíšem Kristem, aby naše radost byla dovršena. Stojíme o to, aby se Kristus narodil v našich srdcích. Kdo to pozná, pochopí, že všechno, co dosud měl, je malé a bezcenné... Advent nám v postavě proroka Jana Křtitele při-

pomíná, jaké má být vyznání našeho smýšlení a života: „On musí růst, já pak menšit se.“ (J 3,30) Na cestě ke Kristu je třeba se opásat pokorou. Jen ti, kdo se před ním sklonili, se s ním v pravdě setkají.

Jindřich Mánek

Karel Toman
Prosinec

Šla do Betléma rovná cesta,
zářila hvězda, všechno bylo prosté.
A za nábožných písní
sny otců našich věčně putovaly
po starém mostě.

Byl, nebyl Betlém?
Však na tom mostě rozmarýna roste
a poutničkové věrní tiše obrátí se,
když místo Spasitele
čeládku chlěvní najdou.

A vracejí se domů s vírou,
že za rok hvězda stane jistě nad Betlémem
a ta již neoklame.

Měsíce (1918)

Jana Wienerová
Advent

Vrátka jsme ještě nedověřeli
ještě jsme nedověřeli vrátka
ještě je škvírka pro naději
ještě i beznaděj je vratká

Srdce jsme ještě nedověřeli
ještě jsme nevydechli duši

Ještě nás venku kdosi čeká
někdo kdo sám je domovem
ještě nás venku někdo čeká
vyjdeme z vrátek za ním ven...

Krajinou pod slovy (2017)

Z kazatelského plánu

Druhá neděle adventní

Připravte cestu Páně, vyrovnejte mu stezky! Každý tvor užijí spasení Boží.
LUKÁŠ 3,4-6

První čtení: Izajáš 40,1-11

Tužby adventní:

1. Abychom na slavný příchod Kristův se připravovali, modleme se k Hospodinu.
2. Abychom pokání činili a po cestách Božích kráčeli, modleme se k Hospodinu.

Modlitba před čtením ze sv. Písem:

Bože všemohoucí, posilni naše srdce a obnov nás, abychom tvému jedno-
rozenému Synu připravili cestu do našich životů! Svým svatým Duchem nás
osviť, ať slyšíme slova Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Druhé čtení: 2. Petrův 3,3-15a

Evangelium: Marek 1,1-8

Verš k obětování: Žalm 50,2,5

Verše k požehnání: Marek 1,4

Modlitba k požehnání: Bože všemohoucí, děkujeme ti, že nám dáváš okou-
šet dary nebeské hostiny. Pomoz nám, ať vyslyšíme slova proroků a obrátíme
svá srdce k tobě! Prosíme o to ve jménu Ježíše Krista, našeho Pána. Amen.

Vhodné písně: 203, 36, 206, 314, 33

Advent znamená oslavu čekání

Advent v církvi znamená oslavu čekání. Učíme se trpě-
livosti, pěstujeme svou víru, naději a lásku, hlavní křes-
ťanské ctnosti. Advent prožíváme jako období čtyřne-
dělňho očekávání Vykupitele, předpovězeného ve Sta-
rém zákoně Izajášem a v Novém zákoně Janem
Křtitelem. Víme, že začíná v období mezi 27. listopa-
dem a 3. prosincem a vrcholí Štědrým dnem, svátkem
Adama a Evy. Toužebné očekávání adventu má velkou
vnitřní sílu. Vánoce jsou totiž příchodem Božího svě-
tla a prožíváme je pokorně. Jak uvádí profesor Milan
Balabán, můžeme říci, že Vánoce vznikly jako protest
proti římskému svátku, jenž uctíval věčné a nepřemo-
žitelné slunce, které se vrací. Křesťané význam této
události ovšem „přeznačili“, nejde už o přírodní slunce,
ale jedná se o Slunce duchovní a je jím sám Ježíš
Kristus. Boží příchod je totiž červenou nití, která pro-
chází celou Bibli a prochází všemi věky.

Advent nás vybízí, abychom obrátili svůj zrak
k Hospodinu a setkávali se s ním. Pozvali Ježíše napl-
no do svého života. Otevřeli mu mysl i srdce. Je posi-
lující být stále s Bohem v modlitbě a v konání dobra,

protože Bůh sám je nejvyšší Dobro. Bůh přicházející
nám v lásce vstříc, Hospodin, který k nám sestupuje,
vlévá do naší duše lásku a slitovnost. V předvánočním
čase se snažíme oprostít se od starostí, prožívat use-
brání. Zkoumáme svou duši, vnímáme svoji víru, uvě-
domujeme si, co je smyslem našeho života. S určitostí
pocítíme svou závislost na celku stvoření, jsme rato-
lesti jednoho olivového kmene – lidstvo je celek, pat-
říme k sobě. Jsme voláni ke spáse. Jde o to zklidnit se,
vnímat ticho a být blízko Bohu. Vnímat živého Ježíše.
Křesťané se připravují na oslavu vtělení Božího Syna
jako na zvrat v dějinách spásy. Ve čtyřech nedělích je
symbolicky vše koncentrováno. Očekávání je setkává-
ním s kosmem stvoření. Je jako mořský příliv, přichá-
zí a odchází, nedá se uspěchat ani pozdržet. V čase
adventu můžeme pomoci jeden druhému čekat. Je tu
sounáležitost, spoluprožívání, které má hluboký
smysl, je v něm obsažena láska k bližnímu. Toužíme
po sjednocení s přítomným Kristem a láskyplnou Boží
vůli.

Olga Nytrová

Ještě na zemi

Jsme na cestě, my jdoucí mezi dvěma světy. Poněvadž jdeme ještě na zemi, dej nám prosit za to, čeho nám
je na této zemi zapotřebí. Avšak poněvadž jsme na této zemi poutníky věčnosti, dej nám nezapomenout, že
nebudeme vyslyšeni tak, jako kdybychom zde měli trvalé místo.

Karl Rahner

Nad Písmem

Očekávání

Mk 1,1-8

Je psáno u proroka Izaiáše: „Hle, já
posílám posla před tvou tvář, aby ti
připravil cestu. Hlas volajícího na
poušti: Připravte cestu Páně, vyrov-
nejte mu stezky!“ To se stalo, když
Jan Křtitel vystoupil na poušti
a kázal: „Čiňte pokání a dejte se
pokřtít na odpuštění hříchů.“ Celá
judská krajina i všichni z Jeruza-
léma vycházeli k němu, vyznávali
své hříchy a dávali se od něho křtít
v řece Jordánu. Jan byl oděn vel-
bloudí srstí, měl kožený pás kolem
boků a jedl kobylky a med divokých
včel. A kázal: „Za mnou přichází
někdo silnější, než jsem já; nejsem
hoden, abych se sklonil a rozvázal
řemínek jeho obuvi. Já jsem vás
křtíl vodou, on vás bude křtít
Duchem svatým.“ Mk 1,2-8

Není to tak dávno, kdy vládl o roz-
voji našeho světa téměř bezbřehý
optimismus. Dnešní pohled je hodně
jiný, v kurzu je spíše skepse a strach
spolu s předpověďmi katastrof eko-
logických, politických, ekonomických... Ale ani to není nic nového.
V našich dějinách se vždy střídaly
etapy optimističtější s těmi pesimis-
tičtějšími. Nebylo tomu jinak ani
v době Ježíšově, kdy vystoupil Jan
Křtitel – u dalších synoptiků je jeho
vystoupení daleko razantnější než
v našem čtení z Marka.

Když se blížil král se svým dopro-
vodem, většinou jel vpředu herold
a trubači, aby nikdo nepřehlédl, že
se blíží Jeho veličenstvo pan král.
Jan Křtitel byl vlastně také tako-
vým heroldem našeho Pána a upo-
zorňoval, že přichází, že už je tady.
A Jan v této souvislosti příchodu
Pána Ježíše vybízel k tomu, aby
člověk udělal reflexi, rekapitulaci
ve svém životě nebo, slovy ekono-
mů, takový audit červených a čer-
ných čísel a vyvodil z toho důsled-

ky. Jinými slovy Jan se ptal lidí, co
mají za sebou, na co čekají a zda si
uvědomují, že Bůh přichází se
svým soudem. Tyto otázky, byť
mírně modifikované, platí i dnes:

- Uvědomujeme si alespoň občas,
co máme za sebou, čím vším jsme
už ve svých životech prošli, čím
jsme třeba ublížili Bohu, jiným
i sobě? A na druhé straně se ptáme,
zda ještě dokážeme důvěřovat, že je
zde někdo, kdo naše rozličná pora-
nění může uzdravit a proměnit.

- Dále se můžeme ptát, zda vůbec
na něco čekáme víc než třeba na
výplatu, na sportovní či kulturní
události? Než na nějaký adrenalinový
zážitek, jehož intenzita se odvíjí
od data našeho narození? Apod.

- A konečně, další otázka by mohla
být – zda je pro nás zvěst o parusii
(o druhém příchodu Páně) radost-
nou nebo děsivou zprávou. Naše
očekávání druhého příchodu Páně
je bezesporu ochlazené dvoutisící-
letou absencí nějakého „masivně-
jšího“ mesiášského projevu. Ale
bdělost pro Hospodinův příchod

(nemyslím teď jen na ten poslední)
vyžaduje, abychom dokázali po-
znávat znamení, která nám Bůh
nabízí. Vždyť stále přichází něco
nového, co otevírá naši budoucnost.
Samozřejmě i my procházíme často
tmou a spoutaností hříchem. Právě
proto si v adventních biblických
textech znovu a znovu připomíná-
me, že se k nám blíží náš Pán, že
Bůh nás má rád, upozorňují nás,
k čemu nás zve, co od nás žádá
a kam náš život směřuje. Podstatou
adventu je těšit se a vyhlížet. A naše
skutečná příprava začíná tam, kde
zaslechne Boží zavolání, pozvá-
ní, a to s námi něco udělá.

Jan v dnešním evangeliu končí
slovy: „Já jsem vás křtíl vodou, ale
on vás bude křtít Duchem svatým.“
Duch je ten, který nás posvěcuje
a spojuje člověka s Bohem do trva-
lého společenství. Prosme o tohoto
Ducha, neboť jedině v Duchu sva-
tém dokážeme vidět vše ve správné
perspektivě.

Daniel Majer

Přijď, pravé světlo. Přijď, skryté tajemství. Přijď, bezejmenný pokla-
de. Přijď, nikdy nekončící štěstí. Přijď, slunce, jež nezapadá. Přijď,
očekávání všech těch, kdo mají být spaseni. Přijď, procitnutí těch, kdo
usnuli. Přijď, mocný, jenž stále činiš a znovu činiš. A přetvoř svým
pouhým chtěním. Přijď, neviditelný. Přijď, ty, který stále nehybný
přebýváš a v každém okamžiku se celý hýbeš, a přijď k nám, ležícím
v podsvětí, ty, jenž jsi nade všechna nebesa. Přijď, milované a všude
opakované jméno, nám však je plně zapovězeno vyjádřit jeho bytí
a poznat jeho přirozenost. Přijď, věčná radosti. Přijď, purpure velkého
krále, našeho Boha. Přijď ty, jenž jsi toužil a toužíš po mé ubohé duši.
Přijď ty, Slunce, neboť ty vidíš, že jsem sám. Přijď ty, jenž jsi mě
oddělil od všeho a učinils mě osamoceným v tomto světě. Přijď ty,
jenž ses sám stal ve mně touhou po tobě, naprosto neproniknutelný.

Přijď, můj dechu a můj živote.

Přijď, útěcho mé ubohé duše.

Přijď, má radosti, má slávo bez konce.

Modlitba k Duchu svatému - Simeon, Nový teolog

Nalezený hrob Jana Parkána (Dokončení ze str. 1)

rozmýšlet možnosti, jak Pavla Parkána do Halle dopravit, aby se mohl po 70 letech dotknout památného místa. Cestu jsme naplánovali na konec září 2015. Pavel se těšil, ale lékaři mu nakonec návštěvu hřbitova ze zdravotních důvodů nedoporučili. Odjel jsem tedy společně s fotografem Přemkem Fialkou sám. Na rozsáhlém Gertraudenském hřbitově v Halle nám chvíli trvalo, než jsme farářův hrob našli. Pak už jsem mohl konečně při modlitbě poděkovat

knězi, který před popravou v dopise na rozloučenou napsal: „Vírú jsem dosud neztratil, a proto se s Vámi dosud neloučím, neboť věřím v pomoc Boží a ve spravedlnost. Buďte silní a stateční, modlete se a věřte! Bůh je všemohoucí a cesty jeho jsou nevyzpytatelné. Já jsem zcela klidný a vyrovnaný. Věřím, že má vina není tak velká, abych byl tolik trestán. Jedná se více o Vás než o mne.“ O celé cestě jsem samozřejmě hned po návratu uvědomil syna Pavla,

který měl od té doby místo otcova hrobu alespoň na fotografiích. Přibližně rok poté Pavel Parkán v domově s pečovatelskou službou zemřel. K svému nebeskému Otci ale odešel s vědomím, že památka a odkaz jeho otce nezůstaly skryty v katakombách jako ostatky prvních křesťanů, ale znovu ožívají mezi námi. Zde se dostáváme k jednomu z úkolů a přání knihy „Sáhnout si do ran tohoto světa. Perzekuce a rezistence Církve československé

(husitské) v letech 1938–1945“, která koncem letošního roku vyjde jako první vlašťovka k blížícímu se 100. výročí ČČS(H), totiž připomenout památku obětavých křesťanů vyrůstajících a sloužících v prostředí ČČS(H) a vrátit je tak jejich blízkým, potomkům, i do našich dějin. Těším se, že při uvedení monografie v Husově sboru na Vinohradech 19. prosince 2017 se společně setkáme. Minulost totiž hrneme stále před sebou.

Martin Jindra

Foto: Přemek Fialka

Hezky česky!

Máme Český ráj i Český zápas, český chléb i české máslo, Českého slavíka i český granát, české buchty i pivo, ba i Českého Honzu. Mnohé z toho si dokonce můžeme i koupit „hezky česky v Kauflandu“. Úsměvné. Bez mnohého z toho se obejdu. Na čem však trvám, je český čert!

Ano, ten, co ho známe z českých pohádek, ať už se jmenuje Trepifajksl nebo Mates. Co je na Ladových obrázcích vždycky v doprovodu a pod dohledem anděla a Mikuláše.

V posledních letech, nejen v pohraničí, se objevil čert zvaný Krampus. Děsivá příšera jak z hollywoodských hororů a thrillerů. Děsí se jí i odrostlé děti, ba i dospělí. Kde se vzal, tu se vzal, aby jako teologická úchylka postavil cesty Boží úplně na hlavu. Je to Satan a Ďábel sám. Sám. Jako pán světa a lidí. Bez doprovodu a usměřování andělem a Mikulášem. Prostě bez podřízenosti Bohu, skutečnému Pánu světa a lidí. Z Boha nemáme mít strach, ale bázeň - tu smísí uctivosti, ostychu, pokory, studu, ale i obav... že nejsme takoví, jací máme být. Ani čert nás proto taky nemá děsit. Má nám jenom ty obavy připomenout a přivést nás sebekritikou k pokání. Čerti jsou takový vztyčený ukazovák jako STOP na křižovatce: Hele, dítě, človče, dávej pozor. Přibrzdi, běž do sebe, neblbni, tohle bys neměl... I ten čert

je jakýmsi „nástrojem“ Božím. Ostatně ďábel sám je pod mocí a kuratelou Hospodinovou. Čert nemá děsit, má varovat. A to čeští čerti smísíci přisnosti, laskavosti, a dokonce i humoru umějí. Ostatně koukněte na Anděla Páně 1 i 2. V tom českém smyslu pro humor ho natočil věřící muž, režisér J. Strach! To jsou ty české paradoxy.

P. S.: Zapomněla jsem, máme dokonce i České Vánoce. To už nám chybí jen už ten Český Bůh. A tak se ptám: Chybí nám v našich rodinách vůbec Bůh?

Jana Šilerová

Obr. Wikipedie, čert z Kodexu Gigas

Dietky mladé i staré

Dietky mladé i staré,
panny, panicové
i všickni křesťanové,
radujmež se již té chvíle,
čekající vesele
svého Vykupitele,
Pána Jesukrista krále,
našeho Spasitele.

Kterýž jest nám skrze
proroky prorokován,
že má na svět přijíti
a z panny se naroditi,
pro lid svůj pracovati
a jej vysvoboditi
z moci ďábla ukrutného
a vraha lidu svého.

Úryvek z husitské písně, Jistebnický kancionál

Recenze

Když přicházejí andělé

Autor: Filip Štojdl, **vydala:** Plzeňská diecéze ČČSH, **rok vydání:** 2017, **počet stran:** 80 **ISBN:** 978-80-906526-1-3, **cena:** 150 Kč.

Tato útlá knížka je souborem kratších textů, zamyšlení (je jich více než 70), které spojuje na jedné straně osoba autora a na druhé straně vyvažuje pohled na svět, Boha, člověka a autora samotného.

Jednotlivé texty jsou od velmi intimních (Dopis Ježíšovi, Pracoval jsem s vrahem a modlil se s prostitutkou, Rok depresí a štěstí), kde se Filip Štojdl odhaluje a dovoluje čtenáři vidět svoji každodennost. Dalšími texty nás zve k lidem, které má rád (Maxmilián Kolbe, Modlitba za Miloslava Vlka, Lekce od Martina, Babičky nás dotáhnou do nebe). Jsou to lidé anonymní i oslavované osobnosti. Tito všichni byli autorovými průvodci na kritickém úseku cesty životem. Ostatní texty jsou myšlenky, které přišly skrze meditaci, modlitbu (Zranitelnost, A Bůh si sedne k nám, Vina a trest, návrat hříšníků) nebo jako ozvěny duchovní četby oblíbených autorů (Fjodor Michajlovič Dostojevskij, Anthony de Mello, Richard Rohr, papež

František). Můžeme se ptát, co tyto různorodé texty spojuje do jedné knihy.

Celou knihou prosvítá hlas Filipa Štojdl, který vypráví formou takřka historek příběhy, jež zaslechl a oslovily jej. To jsou příběhy mystiků, andělů, bláznů a je v nich slyšitelný Boží hlas. Všechny tyto hlasy odpovídají na otázky, které jsou těmi nejintimnějšími. Přesto, že je Filip Štojdl neklade přímo, čtenář je slyší a rozumí jim.

Tak jako se Fernando Pessoa v Knihách neklidu ptá sám sebe, aby každou odpověď postoupil do hlubšího kruhu vlastního nitra. Vždy ze sebe, vždy k sobě a vždy dál od světa. Tak na každou nevyslovenou otázku Filipa Štojdl odpovídá posel (angelos), který se zjevuje z neočekávanějšího místa a bez křídel. Vždy nečekaný, vždy z vnějšku a vždy jinými nepoznán.

Bratr Filip zde ukazuje, že stále lze i v nekonečnu banalit slyšet Boha, že i když Bůh sám v rámci aggiornamenta přestal mluvit kraličtinou a mluví banálně, je jeho slovo jiné. Ne formou, ale mocí, kterou má.

Svět Filipa Štojdl je světem andělů, které není třeba hledat, jsou všude a mluví bez ustání, jen se ztišit a poslouchat. Jinak se jejich hlasy ztratí, protože to, co říkají, není ani krásné ani moudré. Je to banální, ale když to vstoupí do srdce, má to Moc.

Richard Ferčík

Vzpomínka na 17. listopad

Podmračený listopadový podvečer nás volal ke vzpomínkám na 17. listopad roku 1989 a 1939. Čas státního svátku nás vedl k otázkám naší identity, k promyšlení dějin a prožitku přítomné chvíle. Každý z nás si mohl uvědomit cenu svobody a posílit vědomí, že může světlem pravdy a lásky působit na své okolí. V našem společenství na nádvoří sboru kněze Ambrože v Hradci Králové bylo rozsvíceno přes 160 svíci, které jsme za varhanního doprovodu písně Modlitba pro Martu přinesli do potměného sboru. Zvláštní atmosféra, svícemi ozářený stůl Páně a nových 5 zvonů do koncertní zvonohry, to vše k nám vnášelo naději pro budoucí čas, který v nás zvoní svědectvím, že pravda a láska musí jednou zcela zvítězit nad lží a nenávistí. Pobožnost vedl bratr patriarcha Tomáš Butta, slavnost podporil zvonmistr Petr Rudolf Manoušek, o hudební doprovod se postarala varhanice Jiřina Marešová Dvořáková a carillonér Radek Rejšek. Jsme rádi, že projekt, který započal bratr biskup Štěpán Klásek, pokročil o kus dál a získává reálnou podobu.

Požehnané završení církevního roku a dobrý vstup do času příprav chvil adventních.

Pavel Pechanec, biskup ČČSH

Radost v Husově sboru v Českých Budějovicích

V historii různých společenství se odehrávají události, které se staly prvně, a tento den si pak lze připomínat. Tímto slavným dnem pro českobudějovickou náboženskou obec byla neděle 18. listopadu. Tento den sloužily v Husově sboru na Palackého náměstí dvě členky naší náboženské obce a studentky 3. ročníku Husitské teologické fakulty v Praze – Gabriela Raitengerová a Helena Leštická – spolu s bratrem farářem svou první bohoslužbu, která

podle našeho názoru dopadla na výbornou. Svědkem této události bylo přes třicet příslušníků náboženské obce, pro které to bylo milé překvapení. Z celého srdce děkujeme. Mimořádnost události zdůraznil i bývalý sólista Jihočeského divadla pan J. Hajna, který bohoslužbu obohatil zpěvem Biblických písní. Na milou událost budou všichni přítomní jistě dlouho vzpomínat.

**Za radu starších
Otilie Týmalová**

Zprávy

Ústav pro studium totalitních režimů a Církev československá husitská
Vás zvou na prezentaci knihy Martina Jindy

SÁHNOUT SI DO RAN TOHOTO SVĚTA

Perzekuce a rezistence Církve československé (husitské) v letech 1938–1945

Úterý 19. prosince 2017 od 17 hodin
Husův sbor v Praze na Vinohradech, Dýkova 1, Praha 10 – Vinohrady

Knihu za účasti patřičného CČSH Tomáše Butty uvede její autor Martin Jindra a pozvaní hosté. Součástí večera bude prohlídka Husova sboru, adukd ve dnech povstání v květnu 1945 vystal Český rozhlas.

Vánoční bohoslužba v televizi

V pondělí 25. prosince, na Hod Boží vánoční, vysílá od 10 h Česká televize v přímém přenosu bohoslužbu CČSH z Husova sboru ve Slezské Ostravě, kterou vede biskup olomoucký dr. Rudolf Göbel, který poslouží kázáním, spolu s farářem Zdeňkem Kovalčíkem ze Zlína. Při bohoslužbě v podání Komorního sdružení pro duchovní hudbu Ostrava za řízení Pavly Dědičové zazní české koledy a pastorely. Na varhany hraje Kateřina Michlová. **red**

Půlnoční v rozhlase

Půlnoční bohoslužbu 24. prosince ze sboru CČSH na Botanické v Brně si můžete poslechnout na stanici ČRo 3 - Vltava od půlnoci do jedné hodiny ranní. Slouží sestra farářka Sandra Silná. **red**

ČZ v roce 2018

Vážení čtenáři, na obsahu a zvyšování kvality Českého zápasu se můžete podílet i vy. Uvádíme seznam magazínových čísel na r. 2018. Většina čísel vychází cca v půli měsíce, příspěvek je třeba zaslat ve zhruba měsíčním předstihu. Přispívat samozřejmě lze i do běžných čísel. V případě zájmu kontaktujte redakci. **red**

Témata magazínových čísel na rok 2018

- Leden - Architektura CČSH
- Únor - Věda a víra, etická zodpovědnost vědy
- Březen - Modlitba
- Duben - Velikonoce
- Květen - Pozvání na Noc kostelů
- Červen - Služba laiků v církvi
- Červenec - Ekologie

- Srpen - Odpočinek, dovolená
- Září - Věnováno studentům
- Říjen - Vznik Československa, konec 1. sv. války, mír
- Listopad - Raná církev
- Prosinec - Vánoce

České Vánoce a Dialog na cestě

NO CČSH Karlín a Dialog na cestě ve spolupráci s MČ Praha 8 pořádají v rámci Setkání třetího věku další díl přednáškového cyklu, tentokrát s názvem České Vánoce a Dialog na cestě. Srdečně vás zveme k adventnímu setkání, k poslechu lyrické básně Elišky Peroutkové a vánoční poezie z autorské dílny Olgy Nytrové, Markéty Hlasivcové, Květy Salomonové, Martiny Koubové-Zábranské a dalších. Proběhne v úterý 12. 12. v 15 h v zasedací místnosti NO Karlín (Praha 8, Vítkova 13). **ON**

Vánoční koncert v Mirovicích

Městská knihovna Mirovice pořádá ve středu 27. prosince od 19 hodin v kostele Jana Husa a Je-

ronýma Pražského CČSH v Mirovicích vánoční koncert duchovní hudby. Vystoupí Pěvecký sbor sv. Ignáce v Březnici, umělecky řízený Petrou Ottovou. Vstupné dobrovolné. Výtěžek z akce bude použit na

dokončovací úpravy obnoveného, přede dvěma lety vyhořelého kostela. Na setkání s vámi se těší

Ing. Lenka Vlková,
knihovnice MĚK

Vánoční divadlo dětí a mládeže v Krči a Braníku

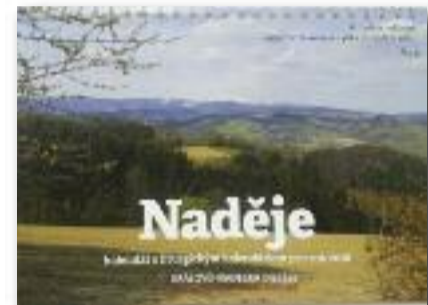
Na druhou neděli adventní 10. prosince 2017 sehraji děti a mládí z hodin náboženství ve školách a na faře již po mnoho let hrané tradiční vánoční divadlo s koledami „Královna Ester a vánoční pří-

běh“ ve vytápěné ekumenické kapli Thomayerovy nemocnice v Praze 4 - Krči od 15 hod. (bezbariérový přístup i bezbariérové sociální zázemí). Srdečně zveme!

JB

Stolní kalendář pro rok 2018

Královéhradecká diecéze Církve československé husitské i letos vydává stolní kalendář pro následující rok. Fotografie dokumentují dané období a vyprávějí malé příběhy ve spojení s liturgickými texty celého roku, je doplněn měsíčním přehledem na každé stránce. Kalendář nese název Naděje 2018 - po Roce víry 2017 vstupujeme v období příprav na 100. výročí od založení naší církve do Roku naděje 2018. Kalendář je k dostání v prodejně Blahoslav nebo v kanceláři DR královéhradecké diecéze. Cena je 55,- Kč.

Jana Pechancová

Země česká, domov můj

NO v Českých Budějovicích - Čtyři Dvory opět připravuje nástěnný kalendář. Bude věnován naší zemi u příležitosti stého výročí vzniku republiky. Básně a texty J. Seiferta, J. Hory, J. Čarka, K. Čapka, J. A. Komenského a dalších jsou doprovázeny půvabnými ilustracemi. Cena je stanovena na 110 Kč. Cena poštovního a balného 20 Kč à 1 ks. Při odběru tři a více kalendářů poštovné zdarma. Případný výtěžek bude věnován na dobročinný účel. Tel.: 773 557 979, e-mail: pruhovanetriccko@centrum.cz.

Karel Filip

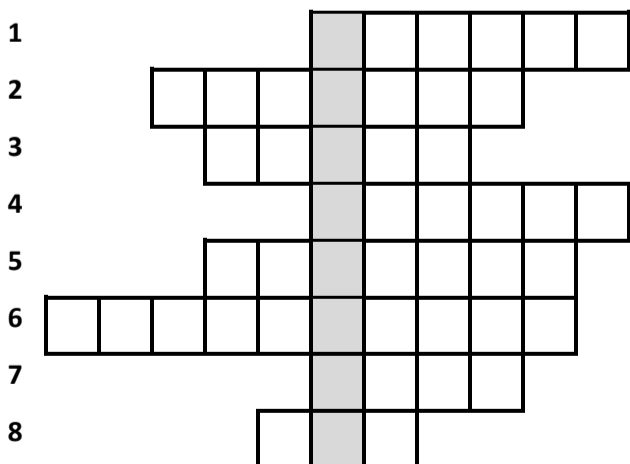
PRO DĚTI A MLÁDEŽ

Jan Křtitel

V následujícím textu (Marek 1,1-8) jsou vynechaná slova - uhodnete-li, která to jsou, vepisujte je podle čísel do doplňovačky, abyste získali tajenku.

To se stalo, když Jan Křtitel vystoupil na (1) a kázal: „Čiňte (4) a dejte se (2) na odpuštění hříchů.“ Celá judská krajina i všichni z (6) vycházeli k němu, vyznávali své (3) a dávali se od něho křtít v řece (5). (8) byl oděn velbloudí srstí, měl kožený pás kolem boků a jedl kobyly a med divokých (7).

(Řešení z čísla 48: 1-D, 2-C, 3-B, 4-F, 5-E, 6-A)

Jana Krajčířiková

Kostel sv. Mikuláše na Staroměstském náměstí

pondělí 11. 12. 2017, 19.00
PRAGUE BRASS ENSEMBLE
Jan Kalfus – varhany
J. S. BACH, A. MICHA

středa 13. 12. 2017, 14.00
SAINT NICHOLAS CHAMBER SOLOISTS
Michal Hanzal – varhany
Martina Bauerová – soprán
František Bílek – trubka
J. S. BACH, G. F. HÄNDEL, A. VIVALDI, C. SAINT-SAËNS

pátek 15. 12. 2017, 19.00
ČVUT MIXED CHOIR PRAGUE & soloists
CHAMBER PHILHARMONIE SMÍCHOV
Josef Vondráček – dirigent
Ladislava Vondráčková – varhany
G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, J. J. RYBA

sobota 16. 12. 2017, 19.00
ČVUT MIXED CHOIR PRAGUE & soloists
CHAMBER PHILHARMONIE SMÍCHOV
Josef Vondráček – dirigent
Ladislava Vondráčková – varhany
G. F. HÄNDEL, W. A. MOZART, J. J. RYBA

neděle 17. 12. 2017, 19.00
VIVALDI ORCHESTRA PRAGA
Václav Návrát – barokní housle
Yvona Škvárová – mezzosopran
J. S. BACH, A. VIVALDI, W. A. MOZART, A. DVOŘÁK

Změna programu vyhrazena
Placená inzerce

Z ekumeny

EKUMENICKÁ RADA CÍRKVÍ MÁ NOVÉ PŘEDSEDNICTVO

14. valné shromáždění Ekumenické rady církví 21. 11. zvolilo nového předsedu ERC. Stal se jím synodní senior Českobratrské církve evangelické Daniel Ženatý. Prvním místopředsedou byl zvolen superintendent Evangelické církve metodistické Petr Procházka, druhým místopředsedou superintendent Evangelické církve augsburského vyznání v ČR Marián Čop a náhradníkem předsednictva Petr Raus, 1. místopředseda Rady Církve bratrské. Shromáždění ERC přijalo také prohlášení ke snahám o znovuotevření diskuze o majetkovém vyrovnání s církvemi v tomto znění: „Valné shromáždění ERC konstatuje, že přijetím zákona č. 428/2012 Sb. a uzavřením příslušných smluv je z pohledu Ekumenické rady církví otázka majetkového vyrovnání s církvemi vyřešena.“ (zkráceno) **red**

SVĚTOVÁ RADA CÍRKVÍ VYVLÍ DIGITÁLNÍ MAPU ZOBRAZUJÍCÍ CÍRKEVNÍ PROJEKTY NA PODPORU DĚTÍ

Světová rada církví (WCC) vytvořila platformu usnadňující komunikaci a spolupráci mezi církvemi a jejich partnery, kteří se zavázali podporovat děti za účelem zlepšení jejich života. Platforma má podobu digitální mapy, která zobrazuje a propojuje jednotlivé aktivity církví a jejich partnerů. A jak platforma funguje? Platformu (<https://commitments-to-children.oikoumene.org>) může využít každá církev, která je odhodlaná pomáhat dětem a chce se podílet o odborné informace nebo o aktuální potřeby. Uživatelé platformy pak mohou na základě vyhodnocení zobrazené mapy identifikovat možné partnery, kteří sdílejí stejné priority. Pokud má nějaká církev nebo organizace zájem podpořit společné úsilí o zlepšení života dětí, může informovat WCC prostřednictvím on-line průzkumu na adrese <https://surveys.oikoumene.org/children>.

Zdroj: WCC, přeložila Mirka Čejková

